

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanej **M.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. I., advokátkou so sídlom v B., v konaní **o zaplatenie 223,06 €** (6 720 Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 8 C 591/2004, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 24. mája 2007 sp. zn. 5 Co 223/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 9. decembra 2005 č.k. 8 C 591/2004-50 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi do 15 dní 6 720 Sk spolu so 40 % úrokom z omeškania zo sumy 9 600 Sk od 7. júla 2002 do 10. júla 2002, 40 % úrok z omeškania zo sumy 7 680 Sk od 11. júla 2002 do 25. júla 2002 a nahradiť mu trovy konania v sume 500 Sk; vo zvyšku žalobu zamietol.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 24. mája 2007 sp. zn. 5 Co 223/2006 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa úroku z omeškania tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 0,25 % za každý deň z omeškania z dlžnej sumy 9 600 Sk od 7. júla 2002 do 10. júla 2002 a z dlžnej sumy 7 680 Sk od 11. júla 2002 do zaplatenia. Žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 1 000 Sk.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podala žalovaná dovolanie, v ktorom uviedla, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v časti úrokov z omeškania zmenil tak, že zamietne žalobu v časti nad 40 % ročný úrok z omeškania zo sumy 9 600 Sk od 7. júla 2002 do 10. júla 2002 a zo sumy 7 680 Sk od 11. júla 2002 do zaplataenia. V procesnom úkone doručenom Okresnému súdu Bratislava I dňa 3. augusta 2009, ktorý je označený ako „odstránenie väd dovolania“, dovolateľka zastúpená jej právnou zástupkyňou dodala, že rozsudok jej nebol doručený ani náhradným spôsobom a že „poštár vôbec nedodržel postup, ktorý vyžaduje zákon (§ 47 O.s.p.), navyše nebola v období doručovania doma“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či mimoriadny opravný prostriedok žalovanej bol podaný v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri skúmaní, či dovolanie bolo podané v rámci zákonom stanovenej lehoty, vzal na zreteľ ustanovenie § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni, a tiež ustanovenie § 240 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého zmeškanie uvedenej lehoty nemožno odpustiť; lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde. Zohľadnil aj § 57 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého sa lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Z doručenky pripojenej k č.l. 75 spisu vyplýva, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu bol žalovanej doručovaný do vlastných rúk na jej adresu uvádzanú v písomnostiach adresovaných súdom. Zásielka obsahujúca tento rozsudok bola žalovanej doručovaná najskôr 20. júna 2007. Vzhľadom na neúspešnosť tohto pokusu o doručenie bol 21. júna 2007 zopakovaný pokus o doručenie zásielky. Keďže aj tento zostal neúspešný, bola zásielka 21. júla 2007 uložená na dodávacej pošte. Na spodnej časti doručenky sa nachádza text „osobne prevzala 13. mája 2008“, za ktorým nasleduje podpis žalovanej.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. (v znení účinnom v čase predmetného doručovania), ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Pre uplatnenie fikcie doručenia v zmysle uvedeného ustanovenia („považuje sa posledný deň lehoty za deň doručenia“) je predpísané súčasné splnenie nasledovných podmienok: a/ možnosť náhradného doručenia nie je zákonom vylúčená (viď napr. § 114 ods. 4 O.s.p.), b/ adresát písomnosti nebol pri doručovaní zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržoval, c/ doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil, kedy príde písomnosť doručiť znova (s uvedením dňa a hodiny), d/ druhý pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný, e/ adresát písomnosti bol vhodným spôsobom upovedomený o uložení písomnosti na pošte alebo orgáne obce, f/ adresát si zásielku do 3 dní od upovedomenia nevyzdvihol.

Miesto, deň a spôsob doručenia zásielky sa preukazuje doručenkou, ktorú pošta vracia späť odosielajúcemu súdu. Príslušnou poštou vystavená doručenka zachytáva postup pri doručení, vrátane údajov vyžadovaných ustanovením § 47 ods. 2 O.s.p. Doručenka osvedčuje pravdivosť toho, čo je v nej uvedené, ak nie je preukázaný opak. Doručenka vrátená súdu osvedčuje súdu vykonanie doručenia a čas doručenia (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. júla 1992 sp. zn. 1 Cdo 37/1992). Tento dôsledok však môže nastať len vo vzťahu k tomu, čo je na doručenke uvedené. Pokiaľ doručenka neobsahuje údaj, že sa adresát v mieste doručenia zdržoval, nie je osvedčené, či táto podmienka náhradného doručenia je splnená. V takomto prípade je potrebné vykonať šetrenie na zistenie jej splnenia.

V danej veci dovolací súd nepovažoval za potrebné vykonanie uvedeného šetrenia, lebo by bolo nadbytočné a jeho výsledok by nemohol nič zmeniť na závere, že dovolanie žalovanej bolo podané oneskorene.

Pokiaľ sa žalovaná (ako tvrdí) skutočne nezdržiavala v mieste doručovania v čase doručovania rozsudku Krajského súdu Bratislava z 24. mája 2007 sp. zn. 5 Co 223/2006 poštou, nemohla sa uplatniť fikcie doručenia v zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. a v takom prípade by k účinnému doručeniu tohto rozsudku došlo až jeho osobným prevzatím žalovanou na Okresnom súde Bratislava I dňa 13. mája 2008 [osobné prevzatie rozsudku v uvedený deň žalovaná opakovane potvrdila (viď napríklad č.l. 97 a č.l. 109 spisu)].

Žalovaná „žiadost' o mimoriadny opravný prostriedok“ [podľa obsahu tohto úkonu ide o dovolanie (viď § 41 O.s.p.)] podala na odvolacom súde osobne (až) 17. júla 2008.

Či už k doručeniu rozsudku odvolacieho súdu žalovanej došlo v dôsledku uplatnenia fikcie doručenia uplynutím úložnej lehoty uvedenej v § 47 ods. 2 O.s.p. (v zmysle údajov vyznačených v spise nadobudol tento rozsudok právoplatnosť 26. júna 2007) alebo až jeho osobným prevzatím na súde prvého stupňa (13. mája 2008), lehota jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (viď § 240 ods. 1 veta prvá O.s.p.) uplynula najneskôr 13. júna 2008 (piatok, pracovný deň). Dovolanie podané žalovanou 17. júla 2008 je preto v každom prípade podané oneskorene – po uplynutí lehoty na podanie dovolania.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie žalovanej odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo žalobca nepodal návrh na náhradu trov dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. marca 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Klaudia Vrauková